

ЩОДО ЦИФРОВІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ

Кадала В.В.,

*завідувач кафедри ГПД, кандидат юридичних наук, доцент,
Донецький юридичний інститут МВС України*

На сучасному етапі розвитку суспільства вести мову про актуальність питань щодо цифровізації економіки вже недоцільно, оскільки ці процеси у світі бурхливо розвиваються протягом третього десятиліття. Не оминув науково-технічний розвиток людства і нашу державу. В складі центральних органів державної влади з'явилися Міністерство та Комітет цифрової трансформації України.

Відповідно до Положення про Мінцифри воно забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері цифровізації, цифрової економіки, цифрових інновацій, електронного урядування та електронної демократії, розвитку інформаційного суспільства; формування та реалізацію державної політики у сфері розвитку цифрових навичок та цифрових прав громадян; формування та реалізацію державної політики у сфері відкритих даних, розвитку національних електронних інформаційних ресурсів та інтероперабельності, розвитку інфраструктури широкопasmового доступу до Інтернету та телекомунікацій, електронної комерції та бізнесу; формування та реалізацію державної політики у сфері надання електронних та адміністративних послуг; формування та реалізацію державної політики у сфері електронних довірчих послуг; формування та реалізацію державної політики у сфері розвитку ІТ-індустрії; виконання функцій центрального засвідчувального органу шляхом забезпечення створення умов для функціонування суб'єктів правових відносин у сфері електронних довірчих послуг [1].

Слід зазначити, що цифрова економіка насамперед має бути заснована на таких цифрових технологіях, як штучний інтелект, технологія блокчейн, туманні обчислення, квантові технології, робототехніка, віртуальна реальність, доповнена реальність. Завдяки цифровій економіці має відбуватися спрощення фінансових операцій, розвиток електронних та цифрових грошей, підвищення рівня продуктивності, спрощення роботи з інформацією та базами даних тощо.

Як ми зазначали, такі трансформаційні зміни відбуваються на всіх рівнях та неможливо переоцінити роль цифрової економіки у розвитку сучасного сектору бізнесу [2, 3]. Отже, крім вираженої державної політики в цій сфері, є необхідність усвідомлення суб'єктами господарювання та й окремими

громадянами змін щодо цифровізації економіки та їх долучення до цього процесу. При цьому профільне міністерство ставить за мету переведення до 2024 року 100% публічних послуг громадянам та бізнесу в онлайн, забезпечення 95% транспортної інфраструктури, населених пунктів та соціальних об'єктів доступу до високошвидкісного інтернету, залучити 6 млн. українців до програми розвитку цифрових навичок, забезпечення 10% долі ІТ у ВВП країни.

Разом з тим, успішне запровадження цифрової економіки та реалізація окреслених вище завдань, потребує належного законодавчого підґрунтя, яке наразі лише формується. Так, нещодавно, було прийнято Закон України «Про хмарні послуги», який має сприяти активізації робот із запровадження новітніх інформаційно-комунікаційних технологій у публічному секторі, що дозволить створити умови для ефективного використання державних ресурсів відповідно до Стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні шляхом впровадження новітніх технологій при обробці інформації.

Також є потреба у прийнятті закону про публічні електронні реєстри, про віртуальні активи, закону про заходи щодо стимулювання розвитку ІТ-індустрії в Україні, закону про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах електронних комунікацій, радіочастотного спектру та надання послуг поштового зв'язку України, закону про внесення змін до Закону України «Про доступ до об'єктів будівництва, транспорту, електроенергетики з метою розвитку телекомунікаційних мереж» та інших законодавчих актів України щодо розвитку телекомунікаційних мереж.

Крім того, є потреба у приведенні у відповідність до нових реалій наявного законодавства, врахуванні сучасних світових тенденцій розвитку законодавства щодо цифровізації економіки, а отже перспектива подальших наукових розробок в цьому напрямі полягає як у додатковому вивченні відповідного закордонного досвіду та законодавства, так і у розробці власного нормативного забезпечення, а також обґрунтуванні необхідності імплементації та впровадження до вітчизняного правового поля прийнятних або розроблених норм.

Література:

1. Питання Міністерства цифрової трансформації. Постанова КМУ від 18.09.2019 №856. // [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://www.kmu.gov.ua/npas/pitannya-ministerstva-cifrovoyi-t180919>

2. Volodymyr Kotkovskyi, Vitalii Zaluzhnyi, Vitalii Kadala, Olena Guzenko, Maryna Bohatyrova, Julia Leskova-Hodlevska. Digitization as an innovative segment of enterprise financial security management. VUZF Review. 2020. №5(3). p. 13-19. (фахове видання входить до міжнародних наукометричних баз: Index Copernicus; Neliti; Google Scholar, Publons, Crossref, ROAD, Academic Resource Index, Zenodo та ін.). DOI: 10.38188/2534-9228.20.3.02
3. Правове регулювання економічних відносин за участі підприємств великого промислового регіону: монографія / Дерев'янко Б.В., Кадала В.В., Громенко Ю.О., Гузенко О.П., Іваненко Д.Д., Роженко О.В., Хайлова Т.В.; за заг. ред. Б.В. Дерев'янка. Кривий Ріг: Донецький юридичний інститут МВС України, 2020. 245 с.